

## 14 Tajná činnost

Mirek nestačil žasnout, co všechno Tapin pro Devadesátku vymýšlel!

Na každou družinovou schůzku poslal po družinovém rádci něco nového a zábavného a na každou schůzku celého oddílu nebo na nedělní výpravu přinesl něco ještě lepšího a zajímavějšího.

Na první prosincové schůzce oddílu řekl hochům: „Tento měsíc uděláme něco, co jsme ještě nikdy nedělali!“

„Júú – to bude zase stekanda,“ labužnický si už napřed pochvaloval Máček z Vydří družiny. Žlutásek, vypravěč oddílových anekdot, ho nadšením div neshodil z lavice a někteří hoši se o překot ptali, jaká novinka to bude.

Ale Tapin nezačal mluvit dřív, dokud nebylo úplné ticho. Pak se jeho tvář tajuplně zachmuřila a on začal pomalu a tiše, jako by prozrazoval nějaké hřbitovní tajemství:

„Zasvětíte tomu skoro celý prosinec! Do vánoční nadílky, která bude – jako obvykle – poslední neděli před Štědrým dnem. Budete na to tedy mít dvacet dnů. Poslyšte, oč jde: Každá družina si zvolí nějakou tajnou práci, kterou udělá do dne vánoční nadílky. Té práce se zúčastní všichni členové družiny. Pracovat ale budou smět jen zde, v klubovně, nic se nesmí brát s sebou domů nebo kamkoliv jina!“

„A bude se to také nějak počítat do prosincového bodování?“ nedočkavě se zeptal Mirek, který byl bodováním přímo posedlý.

„Ano,“ přisvědčil Tapin, „a nejenom práce sama, nýbrž i něco, co s ní souvisí. Poslouchejte teď dobře: Bude to *tajná* práce. Každá družina musí uchovat po celý měsíc v nejhlubším tajemství, na čem pracuje. Prozradí-li se nějak, ztrácí za každého bodovaného chlapce deset bodů. A s tím souvisí

i úkol opačný. Každá družina se bude snažit vypátrat, jaké věci připravují ostatní družiny. Za vypátrání práce jiné družiny dostane družina za každého svého člena pět bodů. Všechny způsoby, jak se tajemství družin dopátrat, jsou dovolené, jen jeden jediný ne: dívat se ostatním družinám do stolků!“

„Ale pro nás za nás, i to může být dovoleno,“ smál se bezstarostně Míky z družiny Lišek. „Přinesu z domova na naše dvířka u stolku zámek – a pak ať se jde někdo podívat!“ Někteří hoši protestovali, protože jejich stolky měly místo dvířek jen závěs, takže je nebylo možné zamknout. Stolky vypadaly spíše jako nízké skříňky.

Ale Tapin je hned upokojil. Právil neústupně: „Nikoliv, nechci žádné podezřívavé zamykání. Všechno zůstane odemčeno, lézt do cizích stolků se zkrátka nebude! Copak by to bylo za junáky, které teprve visací zámek zastaví od porušení závodního pravidla!“

To stačilo. Bylo tu však ještě plno dalších dotazů:

„Ale jaká to má být věc, kterou máme dělat?“ ptal se zoufale Karmínek, snad nejrychlejší běžec z Devadesátky.

„Nebudu vám přece radit! To by pak nebylo žádné tajemství ani překvapení,“ smál se Tapin. „Teprve při vánoční nadílce se družiny svými výkony navzájem omráčí, nastane překvapující odhalení toho, na čem jste po celou tu dobu tajně pracovali.“

„Dobrá,“ pravil Grizzly, „ale na vánoční nadílce mají být také ohlášeny výsledky bodování za prosinec! Jak k tomu Tapine miníš přičíst tu tajnou činnost? To počítání a psaní kartónků trvá přece dvě nebo tři hodiny – a to Simba tady nestačí udělat. Bude to jistě hrozně složité!“

„Zcela správně,“ odušil klidně Tapin. „Dostanete proto své bodování za prosinec až na první schůzce v lednu. Alespoň budete více napnuti.“

Pak se už nikdo na nic neptal a z klubovny se stal rozbouřený úl. Družiny se stáhly ke svým stolům a každá živě, ale potichu rokovala o své příští tajné činnosti.